

SZIKRA JÁNOS
A mi családunk

*Jó emberek vagyunk valamennyien,
 sommázta a tényeket nemegyszer apám.*

*Csak engem szeretnének páran
 kitépni a fényképalbumokból,
 mert szégyellik,
 hogy megírtam róluk,
 amit kezdettől rühellniük illene.*

*Apám szerint jók vagyunk,
 mert nem szarunk az ágy alá,
 bár megtörtént ez is párszor a századok során,
 megtanultunk lapulni a megszállás évtizedeiben,
 néhányan közülünk azóta se
 szoktak le a csúszómászó életmódról,
 van, aki szárnyat növesztett,
 de nem használja repülésre már,*

*elcsökevényesedtünk,
 noha csupa fennkölt
 és tiszteletre méltó emberből áll
 a mi családunk.*

*Vannak köztünk ingyenélők
 és iparkodók,
 vállalkozók és munkanélküliek,
 akik munkára vállalkoznának,
 de a vállalkozók nem vállalják
 a munkanélküliek foglalkoztatását,
 ezért nem jutunk egyről kettőre,
 pedig mi is szeretnénk vinni valamire,
 rongyosan nem lehet rongyot rázni,
 ha így folytatjuk,
 maholnap nem tudunk mit fölmutatni
 a többi tahónak –*

Kis kutyaszar, arany bokalánc

*Lázadásod ellen lázadj.
 Bokalánccal bilincselik őket magukhoz az erős férfiak,
 és kell még kendő, kelme, szőttes, kis kutyaszar, kanárisziget,
 míg a csont a szerzés karneváli gyönyörébe belerokkan,
 szétrohad,
 ha pattogzik az ablakfesték,
 két pofa sör nem elég a balkáni boldogsághoz május elsején,
 a lázadás a lélek lánc,
 nem gügyögés, babusgatás,
 a szerelem a lélek maga ellen kirobbantott forradalma –
 a sóvárgás rokfort-szagú hajnalain
 üveggyöngyről ábrándoznak az asszonyok ma is.*